

מ"ת 4902/11 - מדינת ישראל נגד אבירה עזרא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 22-11-4902 מדינת ישראל נ' עזרא(עוצר)

בפני כבוד השופט עמית מיכאל
מבקש מדינת ישראל
נגד אבירה עזרא (עוצר)
משיב בשם המבוקשת: עו"ד עינב ינוגרד
בשם המשיב: עו"ד גילה גואטה

החלטה

ההחלטה זו תتمקד בבחינת קיומן של ראיות לכואורה בתפ"ח 4871-11-22, במסגרתו הואשם המשיב בביצוע עבירות של רצח (בأدישות), לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין התשל"ג-1977 (להלן: החוק), ואiomים, לפי סעיף 192 לחוק.

רקע ועובדות כתוב האישום

1. המשיב ויפה בריהון (להלן: יפה), היה בני זוג כשנתיים עבר ליום 6.10.22 בו בוצע הרצח. מספר שבועות קודם לכן הtagלו סכ索 בין המשיב לבין קנאו פקדו זיל (להלן: המנוח), זאת על רקע נסיבות המנוח לצור קשר רומנטי עם יפה. ביום 5.10.22 בשעה 21:10 ערך נפגשו השלושה סמור לחנות פיצוציה ברחוב גליקסון 22 בנתניה (להלן: הפיצוציה), שם שבו יחד עם אנשים נוספים ושטו משקאות אלכוהוליים. אותה עת נשא המשיב סכין מתקפלת בעלת ידית שחורה עם להב חד באורך 10 ס"מ. במהלך שהייתה באותו מקום הtagלו ויכוח בין המשיב לבין מנוח, בין היתר, על רקע העובדה שהמנוח הסיר סיכה משערה של יפה.

בשעה 23:30 ערך, עזבו המשיב ויפה את איזור הפיצוציה והלכו למגרש הספורט הסמוך ברחוב יוספטל, שם פגשו חבר (שחף בראנץ), והתיישבו על מדרגות הבטון של היציע המקיף את המגרש. כעבור דקות ספורות הגיעו המנוח למקום והתיישב בסמוך לשלושה, ובהמשך הציג אליהם אלמוג בראנץ. בין הנוכחים התקיימה שיחה.

כשעה לאחר מכן, בשעה 00:30 של יום 6.10.22, לאחר ששחף ואלמוג עזבו את המגרש, יצאה יפה מהמגרש לדקות ספורות, ובמקום נותרו המשיב והמנוח. מששבה יפה למגרש וחולפה על פני המנוח שעמד על מדרגות היציע, טפח המנוח בידי על ישבנה, ויפה קראה לעברו: "מה נראה לך שאתה עוזה?". בתגובה, המשיב שיבש אותה עת על מדרגות היציע, מרחק מטרים ספורים מהמנוח, צעק לעברו "מה, מה עשית?" ומיד קם ממקומו, ניגש למנוח, הצמידו לגדר המגרש, שלף את הסכין וזכיר אותו דקירה בירך ימין ודקירה בירך שמאל, זאת בשווין נפש לאפשרות גרים מתוות.

עמוד 1

מיד לאחר מכן ניגשה יפה למשיב, תפסה את ידו שאחזה בסכין, הרחיקה אותו מהמנוח תוך שהוא צועקת לעברו "מה אתה עושה?", משכה אותו לעבר היציאה מהמגרש והשניים עזבו את המקום בהותרים את המנוח פצוע ומדמים במגרש. ביציאתם מהמגרש, ניקה המשיב את דמו של המנוח עם עלה והשניים הלכו לבית המשיב.

בדקה לאחר שנדקר, התਮוטט המנוח, ובבית חולים נקבע כי מותו נגרם כתוצאה מאיבוד דם שנגרם מפגיעה הדקירה בירך ימין בעורק הירך.

ביום 13.10.22 עת שהו המשיב יפה בבית משפט השלום בפתח תקווה (בהליך המעצר לצרכי חקירה), איהם הנאשם על יפה, בקורסו לעברה: "בגלל אני פה בת זונה את תשלמי על זה" וכן "אם אני נופל את טיפול עצמי ביחד".

2. לטענת המשיב, לא הוא הרוצה כי אם חבירתו יפה, שאף הייתה הראשונה להיעצר לאחר האירוע. בחקירה השלישית החליטה יפה להפליל את המשיב, ובהקשר זה נטען שהחקירה זההה, הן במישור הראשי והן בשל ה"קייבוע המחשבתי" בו לקו החוקרים כאשר סברו כי האחראי לרצח הוא המשיב באופן בלבד. ב"כ המשיב לא בחלה בהפניית טענות קשות ביותר כלפי צוות החקירה, שלטעantha חרף קיומן של ראיותلقאה נגד יפה, שם לו למטרה להפליל דווקא את המשיב, עד כדי ניסיון להעלים חומריה חקירה שיש בהם כדי להפליל את יפה. בעיקר התמקדה בכך שהנעלמים שנטפסו בبيתו של המשיב ועליהם סימני דם של המנוח אין הנעלמים שנקלטו בסרטון מצלמות האבטחה בפיצוציה בה נכח המשיב זמן קצר לפני האירוע.

3. לאחר שהוגשו עיקרי טיעון ונשמעו טיעוני הצדדים בישיבה מיום 20.12.2022 ולאחר שהתברר כי יכול ונפלת טעות בחומרה של ד"ר מאיה פורמן מהמקום לרפואה משפטית בנוגע לティואר הסיכון שהועברה לבחינה, נעתרת לבקשת ב"כ המשיב לקבל חוות דעת מעודכנת, זו הוגשה לאחר מספר ימים. בדין שנערך ביום 3.1.2023 השליםו הצדדים טיעוניהם. בהמשך, בהסכמה המבוקשת, נעתרתי לבקשת ב"כ המשיב להעביר את הסיכון שנטפסה בبيתו של המשיב לבדיקה במכון, ובעקבות הבדיקה התקבלה ביום 19.2.2023 הבהרה נוספת של ד"ר פורמן ממנה עולה כי "בדיקות הסיכון המתואرت ומהשווואה לפציעות בגופו של המנוח - סיכון זו יכולה להיות לגרום לפצעים בגופו של המנוח". בהינתן הבהרה זו, דחיתי את בקשת ב"כ המשיב להפנות שאלות נוספת לד"ר פורמן (ויוזכר כי גם כך מדובר בהליך חריג של השלמת ראיות לאחר הגשת כתב האישום). לאחר שביום 17.3.2023 הוגש מטעם ב"כ המשיב "השלמת עיקרי טיעון", הגיעו שעת ההכרעה.

דין

4. נזכיר תחילת כי מצויים אנו בשלב בו על בית המשפט לבחון האם יש בראיות התביעה פוטנציאלי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי, זאת מבלתי שנדרש לעמוד על משקלן של הריאות ועל מהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי. כל שנדרש בית המשפט הוא לבחון האם קיימים סיכויים סביר שיעבורן של הריאות הגולמיות במשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעיל לספק סביר [בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-21 (19.12.2013); בש"פ 2411/15 מדינת ישראל נ' דנה, פסקאות 11-12 (21.4.2015)]. עוד נקבע בפסקה כי תשתיית לכאורת לכאורת מעצר עד תום ההליכים יכולشتמצא אף בראיות "נסיבותיות", מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה ובעלת משקל ששיש בה פוטנציאלי להרשעה [בש"פ 18/1658 בדראן נ' מדינת ישראל, פסקאות 8 - 10 (12.3.2018)].

5. לצורך הבנת האווירה שקדמה לרצח, נביא תחילת חלק מתכני השיחות שנערכו בין המשיב, המנוח ויפה בימים שקדמו לרצח. לאחר מכן נבחן את ראיית התביעה המרכזית שהיא עדותה של יפה, אשר נכחה באותו זמן בזמן הרצח והייתה עדה לו. בהמשך נבחן את הראיות הפורנזיות והאחרות המctrופות לעדותה של יפה, וכן נבחן את גרסת המשיב והתייחסותו לראיות שנאפסו נגדו.

לעוני הוגשו שני קלסרים של חומרי חקירה. למען הנוחות יקונה קלסר המסמכים קלסר א' ואילו קלסר ההודעות יקונה קלסר ב'.

הפרק לרצח, שיחות הטלפון והפגישה בפייצוץיה

6. בימים שקדמו לרצח, נערכו מספר שיחות טלפון בין המנוח לבין יפה, בין יפה לבין המשיב ושיחה משולשת ביניהם. מהשיחות (הרבות) ניתן ללמוד על אווירה מותוכה, רווית קנאה בין המנוח שהוא בקשר עם יפה לבין המשיב, שהוא החבר הנוכחי שלה. אצין כי טענות ב"כ המשיב בנוגע לטיב מערכות היחסים ועומק הקשר החבבי בין המשיב לבין יפה ובין המנוח לבין יפה דיננו לתהברר במסגרת התיק העיקרי. לעומת זאת דיבר מתרשם מקיים של מערכת יחסים מורכבת בין השלושה, כפי שעולה מהדוגמאות שיפורטו להלן וכן מדועות חברותיו של המנוח שחף בראנץ ונתקיאל ממנו (ב/4, ב/13), מהן ניתן ללמוד אף על אירוע קודם בו נקט המשיב באלוות כלפי המנוח.

7. בתאריך 1.10.2022 (4 ימים לפני הרצח) התקשר המנוח 5 פעמים ליפה, כאשר מלל השיחות מלמד שהוא אובייסיבי כלפיה. בשיחה משעה 14:18 אמר ליפה שהשפיל את החבר שלה (המשיב); שלאחר מאמץ השיג את מספר הטלפון שלה מחבר; בהמשך השיכחה הסתבר שהמשיב נמצא עם יפה. המשיב שאל את יפה עם מי היא מדברת, יפה ענתה שמדובר במקרה ש"...עשה לך אטמול בית ספר", אז המנוח אומר "ב"י" ומונתק. 16 דקות לאחר מכן המנוח שב ומתקשר ליפה, המשיב שנמצא לידה מתעורר, בשיחה אחרת המשיב אומר למנוח בקללות שלא יתקשר למספר זהה (של יפה), בין השנים מתפתחים חילופי דברים קשים, והמנוח אומר למשיב "תבוא אני אזין אותך" (א/165).

בתאריך 2.10.2022 (3 ימים לפני הרצח) בשיחה בין המשיב לבין יפה אומרת יפה למשיב שהוא חוששת מכך שהוא ממשיר להסתובב עם "הסיכון היפני הזה", חס וחיללה עשה טעות", והמשיבעונה לה שהסקין משמשת אותו להגנה עצמית. בהמשך יפה שואלת את המשיב אם ראה את המנוח (בצירוף שם גנאי), המשיבעונה בחיבור, ואף אמר שהוא בא להרבעץ לו והמנוח אמר לו: "לא לא ידעת שזה מה שאתה רוצה...". בהמשך יפה אומרת על המנוח "איזה בן אדם שקרן מסריך", והמשיב אומר עליו "...הוא משחק אותה ראש קטן אבל בסדר...". אצין כי בנסיבות לדברי ב"כ המשיב בטיעוניה בכתב, לא מצאת בשיחה זו אמירה של המשיב ליפה כי הוא מודאג מהעובדת שהיא מסתובבת עם סכינים או אמרה של יפה למשיב כי היא נוהגת להסתובב עם סכין.

בתאריך 3.10.2022 (2 ימים לפני הרצח) בשעה 16:55, בשיחה בין יפה למנוח אומרת יפה למנוח, בין היתר שהמשיב הוא אהבת חייה; המנוח משיב "את רוצה באמת לראות אותו באישוף... אני יאשפז אותו"; יפה משיבה "או!

ואבוי אם הגיעו פה [צ"ל בו] אתה תפתח איתי חזית לא כדי לך", וmbקשת ממנה לא להתקרב אליה אם הוא מסטול. המנוח אומר לה "אם את טוענת שאברה חבר שלך אני יודע שהוא לא חבר שלך אם הוא נוגע לך לידך אני הולך לעל הראש". יפה חזרת ואומרת שוב שהם זוג כבר הרבה זמן "לפעמים אנחנו רבים אז יש לנו אוף צזה". בהמשך אומר המנוח: "לא אני רוצה לגעת לך, רוצה רק לראות אותך זה מספיק לי". שתי שיחות נוספות ברוח זו התרחשו גם בהמשך היום. בשיחה נוספת בשעה 19:11 משכנע המנוח את יפה להיפגש. יפה אומרת למנוח ש"בטח גם אבראה יבוא", והמנוח עונה לה שם המשיב יבוא, הוא "ידורך לך על הראש". השניים מדברים עוד פעמיים ובשיחה האחרונה מאותו יום (שעה 20:29) אומרת יפה למנוח שהחבר שלא חופר לה ככה, ואילו המנוח משיב לה "הוא גם לא יהיה יותר חבר שלך" (א/165).

בתאריך 4.10.2022 (יום לפני הרצח) מתקיים בין יפה לבין המנוח שיחה רצופת קללות גסות, כאשר ניכר שהם מדברים על המשיב ומתמקדים בשאלת אם יפה "אתו או לא אותו". יפה אומרת למנוח שהמשיב "הוא אהבת חי", המנוח עונה לה, בין השאר, "מהר תראי אותו שרוף", וכן "מחר אני שולח 2 אנשים מהשכונה שלי...". יפה מושבה שהוא אינו מפחד אותה ומقلלת אותו, המנוח מבקש "אל תדברי איתי ככה" ובהמשך נשמע אומר "עכשו אני אשלח 2 אנשים תראי מה יעשו לו, אולי הפיצויה", ו- "את יכולה את יכולה להגיד לוшибא לסתיק דקה בלבד" (כל הנראת הכוונה ל"סתיקה" שם מגרש הקט רgel שהופיע בתוך פרק זמן קצר לאחר הרצח). יפה עונה למנוח שהם כבר בפיוציה, בהמשך מقلלת אותו ואומרת לו מספר פעמיים "על מי אתה חושב שאתה מאים", וכן "תבוא אם אתה גבר טובא...תבוא...יא חתיכת שרמותה يا זונה" (א/160).

בתאריך 5.10.2022 (יום הרצח בלילה שבין ה-5 ל-6 בחודש) בשעה 23:20 נשמע המנוח מבקש מיפה לדבר עם המשיב; יפה פותחת בקהלת מצינית שהוא על ספיקר; המנוח אומר למשיב "boa לסתיקה"; יפה מגיבת "אין בו לסתיקה אתה רוצה? תבוא לפיוציה... אל תהיה זונה"; המנוח פונה בשנית למשיב "אני בא לפיוציה ותבוא איתי לסתיקה טוב?"; יפה עונה "אתה לא ... שום דבר...boa לפה"; המנוח משיב "אני בא לפה והוא יבוא איתי לסתיקה, אל תדאגי" (א/163).

8. בסרטון מתוך הפיצויה ניתן לראות ביום 5.10.2022 בשעה 22:10 את יפה כשהיא נמצאת בתוך הפיצויה והמנוח ניגש אליה. בשעה 22:21 נראה המשיב בתוך הפיצויה. בנקודה זו ניתן לראות בבירור את בגדי המשיב, ובפרט את נעליו, שצבעם לבן עם X שחור. כבר עתה אצין שבע הנעלים הנראת הסרטון "הפור" לצבע הנעלים השחור עם X לבן שנפתחו ונבדקו על ידי מומחה מז"פ, ולהסביר האפשרי לכך נגיע בהמשך (א/144; א/192; א/261). סרטון נוסף בפיוציה (א/147) ניתן לראות שעד השעה 22:00 המנוח שתה 4 פחיות בירה.

סרטון שהופק ממצלמה מחוץ לפיצויה ניתן לבדוק Ci בשעה 23:26 (כשהה לפני הרצח) הלך המנוח לכיוון הכניסה לפיצויה ומטרים ספורים ממנו להלך המשיב, שנראה עצבנוי, הרים את רגלו הימנית באוויר בתנועה של בעיטה לכיוון המנוח (א/147 עמ' 21), המנוח לא התיחס והמשיך לכיוון הפיצויה.

9. הסרטון שהورد ממצלמת אבטחה בבית הכנסת ברחוב יוספטל (א/146) ניתן לראות בשעה 23:21 את המנוח יוצא מכיוון השער המזרחי של מגרש הספורט והולך יחד עם אדם נוסף עמו התחבק קודם لكن לכיוון הפיצויה. בשעה

23:37 ניתן לראות את יפה ואת המשיב (נוועל נעלים בצבא לבן) נכנסים למגרש הספורט מהשער המזרחי. בשעה 00:24 נראה המנווח מגיע מכוון מזרח, חובר לאדם נוסף, הם מתפצלים והמנוח הולך לכוכן למגרש הספורט. זהה התיעוד האחרון של המנווח. בשעה 00:34 ניתן לראות את המשיב ואת יפה עומדים מספר שניות בתחילת השביל הממוקם מזרחית למגרש ולאחר מכן נראית יפה כשהיא מונעת מהמשיב מספר פעמים מושב למגרש, חוסמת אותו בגופה והמשיב נראה כשהוא מרחק לה את היד. לאחר מכן נראים שניים מהם כהם נכנסים למגרש דרך הכניסה המזרחית. דקה לאחר מכן נראה המשיב כשהוא יוצא מהשער של המגרש וידו שקית לבנה ומספר שניות לאחר מכן יצא יפה מאוות שער, ושניהם הולכים לכוכן הפיצוציה. דקה לאחר מכן מגעים אנשים למקום כשאחד מהם נשמע אומר: "מי עשה לו את זה?" ו- "תזמיןנו אמבולנס" (ראו גם א/137).

גראת יפה

10. בשתי חקירותיה הראשונות (ב/20 מיום 6.10.2022 וב/21 מיום 11.10.2022) הכחישה יפה כל קשר לרצח, מסרה תשובות המרחיקות אותה ואת המשיב מעורבותו כלשהו או מנוחות באירוע, ובהמשך חקירתה, משהובר לה במה היא חשודה, אף שמרה על זכות השתקה.

ואולם, בחקירתה השלישית (ב/22) מסרה יפה את גראתה לאיורים בלבד הרצח והצביע על המשיב כרוצח. תחילת חזרה יפה על תקירת שאירעה מוקדם יותר בפיצוציה בקרבת מקום, בה ניפץ המנווח את המציג של המשיב, והשנים הקניטו אחד השני. לאחר מכן הלכו יפה והמשיב למגרש הספורט המכונה "סטייקה", שםפגשו בשחף, ולמקום הגיעו גם אלמוג והמנוח. בשלב מסוים עזבו שחף ואלמוג את המקום ואז -

"נשאנו רק שלושתינו קנאנו אני ואברה, אני הילכתי עוד פעם לעשות פifi וכשחזרתי קנאנו נתן לי מכח קטנה בטוסיק אברהם אמר מה מה עשית וקם לכאן הדיביך אותו לשער יש שם עצם חשבתי שהוא נתן לו בוקסים ברגל שמאל [הערה: החתר העמוק יותר שגרם למות המנווח היה ברגל ימין של המנווח, אך שיתכן שיפה תיארה את הצדדים מנוקודת המבט שלה - ע.מ.] התקרכתי לאברה אמרתי לו עוזב אותו ופתחום ראייתי שיש לאברה סיכון ביד, החזק אותה ביד ימין [במצרך א/133 צין החוקר כי המשיב כותב וחותם ביד ימין - ע.מ]. סיכון מתקפלת הידית שחורה. התרכזתי מאברה אמרתי שלא יחתור אותו בטעות אבל אמרתי לו מה יש לך אתה עושה תפסתו אותו ביד של הסיכון מהחולצה הזרוי אותו עד שהבנתי שהוא אברהם ذكر את קנאנו משכתי אותו לכיוון היציאה וקנאנו התקoon לכיוון היציאה השנייה שהוא תפס את הרגל ובדוק אלמוג התקדם לכיוון שלנו מהכנסה הראשית אחרי המקורה לבדוק קנאנו הילך לכיוון שלו, אמרתי לאלמוג אלמוג תזמן לו אמבולנס. הוא לא הבין שאלה מה קרה אמרתי לו תזמן לכאן אמבולנס קנאנו המשיר לקיל אני ואברה המשכנו להתקדם עמדנו ליד המקולט ליד הגן יילדיים עמדנו איזה דקה נראה לי בזמן זה אמרתי לו למה דקרת אותו מאיפה הבאת את הסיכון אמר לי זה כולה דקירה ברגל ואז הייתה בהלם ואז הוא אמר לי חci אני יכול להביא את השקית הוא התקדם אני התקדם אחריו נכנסתי בכנסה עמדתי בכנסה הסתכלתי לכיוון היציאה מאיפה שעלה נכנס לא ראיתי לא את אלמוג ולא קנאנו ואז אברהם חזר עם השקית התקדם לבית עליינו אליו לבית ועוד פעם אמרתי לו למה דקרת אותו הוא אמר לי אני יודע מה אני עושה כולה דקירה ברגל אמרתי אוק... וזהו הלכנו שכבנו, נכנס[נו] להתקלח שניתנו ואז

יצאנו ומפה אני לא זכרת כמה זמן עד שהחוקרים באו. החוקרים באו אמרו שלוקחים אותו לחקירה לא הבנתי למה לא חשבתי על זה בכלל, אני בראש שלו הוא אמר דקירה ברגל אמרתי כולה דקירה ברגל מה כבר יכול להיות אחריו שאמרו לי שהוא נרצח הימי בהם וזהו".

11. על תיאור זה חזרה יפה גם במהלך שחוור שנערך ומועד בסתון, ולא מצאת פערם, בוודאי שלא פערם ממשועטים בין גרסתה בחקירה לבין גרסתה במהלך השחוור (א/44, א/105, א/104). לטענת ב"כ המשיב, כל שראתה יפה הם "בוקסים" או "מכות" ולא דקירות ועל כן מגרסתה לא עולה שהיא ראתה את המשיב ذוקר את המנוח. אין בידי לקבל את הטענה, זאת מספר נימוקים. האחד, תנועת דקירה יכולה להיראות כ"בוקסים", שכן דקירה היא למעשה חוץ עם חוץ חד ביד. יפה העידה שלפוחות בשלב הראשוני של ה"בוקסים" היא לא ראתה את הסיכון אותה החזק המשיב בידו, גרסה שיכול ודוקא תחזק בההילך העיקרי את מהימנות גרסתה בהיותה זהירה ומדוייקת. השני, ניסיון החיים מלמד כי מתן "בוקס" במהלך ריב אינו מכוען בדרך כלל לריב של אדם, אלא לכoon הפנים או לפחות לפלג הגוף העליון, להבדיל מדקירה שלא פעם מכוענת לכונן הירכיהם והעכוז. השלישי, מיד לאחר ה"בוקסים" לירכיהם ראתה יפה את המנוח אוחז בירכו, עובדה המסתדרת עםocab חזק שהרגיש בעקבות המגע של המשיב בו. הרביעי, מיד לאחר ה"בוקסים" ראתה יפה את הסיכון בידו של המשיב. החמישי, לgresת יפה המשיב אמר לה מיד לאחר האירוע שהוא דкар את המנוח ברגלו, ופה הבינה מיד מה"מכה" שראתה הייתה בעצם פועלות הדקירה. על אף שידעה במהלך מסירת העדות שהפעולה שראתה היא בעצם דקירה ולא "בוקס", לא שינתה את גרסתה והשתמשה במילה שמתארת את שלוף בראשה כשראתה את התקיפה.

12. בחקירהה מסרה יפה כי בחרה לספר את האמת מטעמי מצפון, הבניה שהיא עשוה כן מרצוננה החופשי, שיתפה שהיתה בהלם ובכתה כשחשוטרים הודיעו לה שהמנוח נרצח. לדבריה, היא לא ידעה כיצד הגיעו הסיכון לידי המשיב באותו הערב: "אני חשבתי שהסיכון היה אצלו כל הזמן הזה". כן צינה ש"היה לו פעם סיכון יפני זה היה בבית שלו, לא בחוץ. לא ראייתי שהסתובב עם סיכון בחוץ". את הסיכון היא תיארה כך: "סיכון הדית שחורה, להב أولי 6 ס' מ', אני לא זכרת אם הלב חלק או משון". כשנשאלה מה המשיב עשה עם הסיכון לאחר מכן השיבה: "לאחר הדקירה שם אותה בכיס של המכנס מקדימה נראה לי צד ימין, כן צד ימין", ולא ראתה מה עשה עם הסיכון בהמשך. עוד השיבה כי המשיב "לא זרך שום דבר. אני בטוחה" מהmagash במסלולם בדרך הביתה. משנשאלה האם ראתה דבר מה על הבגדים של אבראה השיבה "دم זהה? לא, לא ראייתי". על גרסתה זו חזרה גם בהמשך חקירתה, תוך שהוסיפה שהיא "שתיים-שלוש" מכות. כן הבניה שלא אמרה לאלמוג מה קרה כי הוא לא שאל ושראתה טפטופים של דם על הרცפה במרתף.

13. אשר לחلكו של אלמוג באירוע, אישרה יפה שאלמוג הלק ראשון מהגשר לאחר שהה איטם כ- 10 דקות ואחוריו אחיו שף. אלמוג לא היה עד לדקירה וחזר כ"חזי דקה" לאחר שהמנוח נזכר. יפה מסרה שהיא ביקשה מאלמוג להזמן אմבולנס ולא עשתה כן בעצמה כי "היא מובלבלת" ולא חשבה שהפציעה הזו תוביל למות המנוח, אך היום מבינה שאללו הדקירות שגרמו למותו. יש לציין שאלמוג הבהיר בעדותו שיפת קראה לו לאחר שהמנוח נזכר או שביקשה ממנו להזמן אמבולנס (ב/12). ואולם, במצבם האבטחה שומעים צעקות של אישת, זמן קצר לאחר הרצח: "אלמוג" וכ-11 שניות לאחר מכן מכך צעקה דומה נוספת. מכאן שיתכן שאלמוג לא שמע את צעקותיה של יפה, או שיתברר בהמשך ששיקר בעדותו, כפי שיפת טענת (ב/24). מכל מקום, הנסיבות שנשמעות מחזקות את גרסתה של יפה בקשר להתרחשות לאחר אירוע הדקירות. עוד יש לציין שבסתון נראה המשיב יוציא כ-16 שניות לאחר מכן עם שקטה ביד וכ-7 שניות לאחר מכן יפה יוצאת אחריו. בחקירהה מיום 27.10.2022 אמרה יפה שהיא לא זכרת אם הקרייה "אלמוג"

شنשמעת בסרטון היא שלא, אולם לא שללה אפשרות זו. מכל מקום עד כה שאמרה לאלמוג להזמין אמבולנס (ב/25).

14. על עיקרי גרסתה זו חזרה יפה גם בשלוש חוקיותה הבאות (מתאריכים 25.10.2022, 19.10.2022 ו-27.10.2022 - ב-23, ב-24, ב-25 בהתאם). ב-ב/23 הוסיפה שבתא המעצר בפתח תקופה צעק לעבר המשיב שם הוא נופל היא טיפול יחד איתו, ובתגובה היא התרחקה מהסורגים. לדבריה, "הוא כנראה הבין כאילו שדיברתי כאילו". ב-ב/24 הרחיבה יפה לאחר שהמשיב והמנוח נכנסו למגרש, ראתה מזוויות הרואה שלא המשיב נתן למנוח בוקסים ברג". היא לא ראתה "כי זה היה בפינה", אולם הבדיקה שטור כדין המנוח עשה תנועה כאילו הוא מנסה להגן על עצמו. גרסה זו עולה בקנה אחד עם חוות הדעת הפטולוגית ממנה עולה שלמנוח היה "פצע הגנה" ביד (א/293). יפה שבה והבהירה מספר פעמים שהמשיב ניסה להרגיעה כשאמר לה שבסך הכל ذكر את המנוח ברגל ועוד כמה לא עלה בדיות כי המנוח נרצת.

15. ב"כ המשיב הלינה על כך שתחילת חקירתה השלישית של יפה לא תועדה, וכן גם שיחתה עם החוקרים טרם שהחלה. ב-ב/23 הסבירה יפה כי מסרה את גרסת האמת המפלילה רק בחקירתה השלישית שכן הייתה בהLEM מכך שהמנוח נרצת וכי לך לה זמן להפנים זאת, זאת תוך שהבהירה שאף אחד לא בקש ממנו למסור את הגרסה המפלילה או שהבטיח לה דבר מה תמורהה.

16. את שהתרחש בחדר החקירה טרם מסירת ההודעה השלישית תיעד החוקר יורי דוברינסקי במסמך מיום 26.10.2022 (א/151). לאחר שדוברינסקי הסביר ליפה את החשדות נגדה ואת זכויותה, אמר לה שמדובר בחקירה שלישית ושהגיע הזמן לומר אמרת האמת המפלילה רק במקרה שהטרגי שהסתומים במות אדם שהכירה היטב. "יפה בתגובהת התחיליה לחוז באני נוחות וראיתי על פניה הבוטות מחשבה והיא מיד אמרה לי שקשה לה והוא רוצה סיגירה ושירותים לפני שהיא מספרת לי משהו". כשיצאה להתרען, נערכה בדיקה בחדר הבדיקה כדי לוודא שהחוקרה מוקלטת כחוק, אולם הסתבר שארעה תקלת ופרק זמן של בין כ- 3 עד 5 דקות מהשיכחה לא הוקלט. עם גילוי התקלה הופעלה הקלטה מחדש והחקירה תועדה משלב זה. עוד צוין שלא הובטה ליפה דבר טרם שמסרה את הודעתה המפלילה, היא לא אוימה ולא נאמר לה דבר פסול שהיא בו לגרום לה למסור את ההודעה.

אין חולק בדבר חשיבות התיעוד של האמירות הראשונות שמסרה יפה בחקירתה השלישית, כמו גם, ואולי בעיקר, דברי החוקרים בתחילתה. ואולם, השתלשות האירועים והתקלה בהפעלת מכשיר ה הקלטה תועדה לאחר מספר ימים בזיכרון, כדי בכך כדי לקבוע שפחות ברמה הלאורית לא ניתן לקבל בשלב זה את קביעותה הנחרצות של ב"כ המשיב שלפיהן צוות החוקרים חיבל באופן מכוון באמצעות ההקלטה. מطبع הדברים תוכל ההגנה לחזור על כך במהלך החקירה הנגידית את ראש הצח"ם ואת החוקר שערכ את המזcker. מעבר לכך, חשוב לציין אם אם הייתה מתקבלת טענת ההגנה כי החוקרים פעלו בזדון להשתתק מכשיר ה הקלטה בתחילת החקירה, או חיללה למחייבת הדקנות הראשונות, טענה שכאמור אינה נתמכת בראייה כלשהי, לא היה בכך כדי לסייע להגנה. זאת בשל העובדה שלמן הרגע בו החלה יפה לשותף פעולה עם המשטרה ביום 12.10.2022, היא נחקרה עוד מספר פעמים, על ידי חוקרים שונים, ביצהעה שחזר של הרצת עם חוקרים אחרים, מסרה גרסאות ארוכות ורוויות פרטיטים, חלקיים מוכמנים, דבקהה בגרסתה בנוגע להשתלשות העניינים בליל הרצת. בחקירתה זו הסבירה יפה כי בחרה לספר את האמת בעיתוי זה,

שבוע לאחר האירוע כי הרגישה רע עם עצמה (ב/ 22 ש' 16-17).

17. הודיעותיה של יפה אין מושלמות, ובחיקורתה הנגדית תצטרכ לסביר סתיות שונות בamarotta. כך למשל, עונתה תשובות סותרות לשאלת אם ראתה את המשיב מסתובב עם סcin על גופו עבור לאירוע. לחلك מהסתירות סיפקה יפה הסברים בחיקורותה המאוחרות, למשל שפছה מהמשיב, על אף שהדוחיקה זאת בהתחלה (ב/25), או שהייתה "בהלם", בפרט כאשר נודע לה שהמנוח מת בשעה שלא ציפתה שהדקירות ברגל יגרמו למוות (ב/24). ואולם, לדידי, לצורך הדיוון בשלב מוקדם זה של ההליך בו נדרשים אנו לבחון קיומן של ראיות ברמה הלאורית בלבד, הרי שבוחנת מכלול גרסתה של יפה, משלב החקירה שלישית ואילך, מלמד שעל פניו אין מדובר בפערים משמעותיים, ובוודאי לא פערים שיש בהם כדי לקעקע את הודיעותיה מיסdon. כך הם פנוי הדברים אף ביחס לדבריה של יפה במהלך השחזור, כאשר מעבר לפגמים כאלו ואחרים אליהם הפנתה ב"כ המשיב, מצאתי שליבת השחזור תואמת לגרסה שמסרה בחיקורותה. יש לזכור כי מדובר באירוע קצר בזמן, מפתיע ולא צפוי, וגם בהליך העיקרי לא ניתן היה לצפות מיפה שתשוכור כל זווית בה עמדו המשיב והמנוח או את המיקום המדויק של הדוחיקה בירך, או אם המנוח נגע בסcin בידו בניסיון להתגונן מהמשיב. בפרט יש לזכור שבתחילת ירדו המשיב והמנוח מהטריבונות והלכו לכונן המגרש בעוד יפה נותרה על הטזובונה במרקח של מספר מטרים מהם. רק בהמשך ירדה יפה מהטריבונה והלכה לכונן על מנת "להפריד" לאחר שראתה את ה"בוקסים".

זה השלב להזכיר מושכלות יסוד כי במסגרת שלב בוחנת דיות הראיות בהליך המעצר איננו נדרשים לבחון את מהימנות הודיעות [בש"פ 5887/15 מחמוד נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (6.10.2015); بش"פ 3494/17 פלוני נ' פרקליטות המדינה, פסקה 17 (11.5.2017)]. בפסקה עקבית של בית המשפט העליון נקבע כי בשלב הבדיקה של ראיות לכואורה הצבעה על קשיים ופגמים בעדויות אין בה, כשלעצמה, כדי לשלול את הפוטנציאלי הראייתי, כאשר מקומו של טענות הנוגעות למהימנות ולמשקל הראיות, לרבות עדות התביעה, הוא בהליך העיקרי. חריג לכך זה מתקיים רק מקום בו נמצא כי "מדובר בסתרות מהותיות הגלויות על פני הדברים, המחלשות באופן משמעותי התשתיות הראייתית לכואורה" [בש"פ 6523/15 מדח נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.10.2015); بش"פ 6603/17 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (11.9.2017)].

18. בחלק הקדמי התחתון של חולצתה של יפה נמצא כתם דם של המנוח (א/262; א/181; א/130). יפה לא הכחישה אפשרות שדמותו של המנוח הגיעה לחולצתה והסבירה שי" יכול להיות אולי שהפרדתי או שאברה נתן לי חיבור" (ב/24). נטען כי בניגוד לאזכור כתמי הדם הברורים שנראו על מכנסי המשיב, הרי שעל חולצתה של יפה צינה הממצאות של כתם דם אחד, אולם אצין שתמונת החולצה לא הוצאה לעינוי. מכל מקום, בניגוד למשיב, הרי שיפה נתנה הסבר מניח את הדעת להימצאות דמו של המנוח על חולצתה (ב/24), ועל כן, לפחות בשלב הלאורית, אין בהמצאות כתם הדם על החולצה כדי להחליש את גרסתה או להשפי על עצמת הראיות.

19. בניסיון לערער את מהימנות גרסתה של יפה, טענה ב"כ המשיב כי לגרסת יפה היא יצאה פעמיים מהמגרש מחלקו המזרחי על מנת להטיל את מימה, אולם, בסתרה לגרסהה, דמותה לא נקלטה במצלמה הממוקמת ברחוב היוצאה מהמגרש למקום המכונה לדבריה "שער נתניה". בחיקורתה הסבירה יפה שהיא יצאה מהמגרש בפינה המסומנת "ב" במאפה שהוצאה לה ("היציאה הצפון - מערבית" של המגרש), לכון הרחוב, והטילה את מימה "בין המכוניות"

(ב/22). במהלך הדיון הוצג לעיוני סרטון, שהצדדים אינם חולקים על כך שהוא מוקוטע. לדבריו ב"כ המבקרת, מדובר במקרה תנוועה המופעלת באופן אוטומטי רק כאשר היא מזוהה תנוועה של כל רכב. במצב דברים זה, וכך שآن מדובר בסרטון המתעד את הנזקודה בה יצאא יפה מהמגרש, בהחלט יתכן שמאחר שלא חלף רכב בנקודת הזמן בו יפה יצאא מהמגרש, דמותה לא נקלטה במכשירמה.

מל>All מקום, זהה העיקר, בניגוד למה שניתן היה לחשב תחילתה, במהלך דיון המשך שנערך היום, ובעקבות שאלות שהפניתי לצדדים בעניין זה, הסתבר שבחומר החקירה מסמן שלא עומד לנגד עניין במהלך הדיונים הקודמים (א/294), ובו טבלת המצלמות שנתפסו בזירה וסביבותיה, ומיקומן על גבי תצל"א. עיון קצר בתצל"א מלמד שמדובר מסטר 5 שתיעודה את "שביל נת"י" אינה סטומה כלל ועיקר למגרש הספורט, וזאת לא באופן המאפשר לראות יציאת אנשים ממנו. מהתיאור המילולי עולה שהמכשירמה ממוקמת ב"(רחוב) גליקסון פינת עולי הגרדום שביל מערבי מהזירה ואולם, בין אם המכilmאה ממוקמת במקום בו מופיעה הספרה 5 ובין אם היא ממוקמת בדרך גליקסון פינת עולי הגרדום, אין מדובר במקום הצמוד למגרש או במקום המאפשר לבדוק גליקסון כל זאת, זה המקום להבהיר שמלילא "שביל נת"י" אינו רלוונטי לplibת האירועים, אלא לכל היותר לצורך בוחנת מהימנותה של יפה שמסרה שכאמור מסרה בהודעתה כי היא יצאא פעמיים מהמגרש. די בכל האמור כדי לספק הסברים לתהיות ההגנה בעניין זה, ולקבוע שמדוברה של הטענה להתרבר במסגרת ההליך העיקרי.

מדוע יפה הייתה החשודה הראשונה ברצח והאם יש לכך חשיבות?

20. לטענת ב"כ המשיב, יפה היא שרצחה את המנוח ולא המשיב. מחומר החקירה עולה שכן יפה הייתה הראשונה שעוכבה (א/84, אולם, מכאן ועד למסקנה כי היא הרוצחת המרחק רב. מחומר החקירה עולה שם שמה של אישה בשם "YPE" היה השם הראשון שנמסר כמי שנכחה בזירת הרצח. כך, מדווקה הפולה של רס"ב דוברינסקי עולה שימושה שערק עם אחיו של המנוח, אינגאדו פקדו, אמר לו אינגאדו שהגיעה אליו "משיחי בשם יפה שמסרה לו שאחיו נזכר" (א/91). מדווקה גביה הודהה של רז נחום עליה שיפת הגיעו לאינגאדו דקוט לאחר האירוע (ב/2). על גרסה זו חזר אינגאדו גם בהודעה שמסר בהמשך (ב/7), אולם אז הבהיר כי מדובר ב"YPE חיים או ספייה" המתגוררת ברכח' יוספטל, בעוד שמה של החברה הוא יפה טללה ברהון, והיא מתגוררת בדרך אחר (ראו גם מזכיר א/126). בדיעון מיום 3.1.2023 הבירה ב"כ המבקרת כי הסיבה לטענה של יפה הייתה מודיעינית, בעוד שהידיעות הנוגעות למשיב הגיעו רק בשלב מאוחר יותר (וראו גם דוח פועלה של הבלש גורנו א/82). מכל מקום, לא ראוי ליחס ממשמעות רבה לשלב תחילת החקירה, שהויה ידוע לכל אינה מלמדת בהכרח על המסקנות הראיות המתגשות בסופה.

מעבר לאמור, וחשוב מכך, גרסה של יפה נתמכת בראיות חיצונית רבות.

הסרטונים

21. אין סרטון המתעד את אירוע הרצח עצמו, אולם ישנו סרטונים המתעדים את ההתראות לפני ואחריו. על

הסרטוניים המתעדים את התנהלות השלושה לפני הרצח עמדנו לעיל. זה המקום לציין שאין מחלוקת לגבי הדמויות שנראות בסרטונים השונים, זאת על אף שתחילת הבדיקה המשיב כי הוא זה שנראה בסרטון הפיזוציה או שהוזר למשך. לאחר הרצח ניתן לראות את המשיב ואת יפה מחוץ למשך, כאשר ניתן ללמוד כי הם מתווכחים, כאשר קודם לכן חזו למגרש על מנת לקחת את שקית האלכוהול אותה השאיר המשיב במקום. המשיב אישר בחקירה כי הוא זה שנראה מכך ליפה ונותן לה את השקית לאחר שהשניים חזו למגרש וכך אישר שרואים רכב החוזר לאחר. החוקר מעמת את המשיב שבזמן שהוא חזר למגרש המנוח כבר נמצא שכוב על הרצפה והרכב שראה אותו דיווח למועד המשטרתי, אך שלא תינכן גרסתו לפיה יפה ذקרה את המנוח כשהיא יוצאה אחריו. כפי שנראה בהמשך, תגובת המשיב היא הכחשה גורפת: "אני יודע, רק אני זוכה, ש, עד הערב זהה, אני לא עשית שום דבר... שקשרו... ל蹶ה רצח, ذקרה, ריב, מכות..." (א/288).

הריאות הפורנזיות

22. סימני דם של המנוח נמצאו על מכיסיו של המשיב, במקום המשתלב עם מקום הדקירה ברג' (א/117; א/262). מדובר באותו מכיסיים אותם לבש המשיב במהלך האירוע, כפי שתועדו הסרטוניים. הסבירו של המשיב להימצאותם של כתמי הדם על מכיסיו, כמו גם על הסכין, היוربים ומגונינים. בדברי המשיב עצמו "...יש הרבה אפשרויות ש, יכול דם למכנס, בזמן ש... לדה, או מאחוריה או מצדיה" (א/288 עמ' 95). אמרה זו של המשיב עומדת בסתייה לאחת מטענותיו שיפה רצחה את המנוח בשלב בו היה מחוץ למגרש. ואכן, כשהוחזק מצין בפנוי שימושות ההסבר שמסר היא שהוא יפה במגרש בשעה שדקרה את המנוח, המשיב אומר "מתאר לעצמי כרגע.... זה יכול להיות" (שם, עמ' 96 ש' 2-24).

לעתת המבוקשת נמצאו סימני דם של המנוח בתוך כס מכיסיו של המשיב, באופן המחזק את גרסתה של יפה שלפיו המשיב הכניס את הסכין לכיסו מיד לאחר הרצח. טענתה הנגדית של ב"כ המשיב היא כי דווקא יפה היא זו שהכניסה את הסכין לכיס מכיסיו של המשיב לאחר הרצח ומכאן סימני הד.ג.א. בתוך הכס. ואולם, עיון בחווות דעת מומחה של ד"ר מיכל שיינפלד מהמרכז הלאומי לרפואה משפטית (א/262, עמ' 8, דגימה 1c4) מעלה כי בכיס מכיסיו של המשיב נמצא התאמה לא לפרטיה הגנטי של המנוח, אלא זהה של המשיב (וראו גם א/117).

23. כך הם פניו הדברים גם בנוגע לממצאי הד.ג.א. מנעליו של המשיב שננטפו מספר שעות לאחר הרצח (א/191; א/207), בהן נמצאה התאמה לפרטיה הגנטי של המשיב ולא של המנוח. עובדה זו אף מספקת פתרון ל"תעלומה", שבמהלך הדיון נותרה ללא מענה, בנוגע להבדר הזהות בין הנעלים שננטפו בבית המשיב ונדגמו (בצבע שחור עם כתוב דמי אלבן בצד הנקול) לבין הנעלים בהן נראה המשיב בפיזוציה ולאחר מכן בזירה (בצבע לבן עם כתוב דמיuschור בצד הנקול) (א/144). בדוח הפעולה/תפיסה וסימון (א/191) כתוב אסף בזini: "...מתחלת לミטה איתרתי זוג נעליים אשר נראה דומות לנעלי החשוד ע"פ הסרטון ובעליהם שנראית דומה - תפיסתי את הנעלים וסימנתי..." ואכן, הנעלים דומות, שלא לומר נראות בתמונה ובסרטונים זהות בסוג ובדגם, אולם הופכות בצבע. במלים אחרות, יתכן שהמשיב חובב נעליים מסווג זה, והוא ברשותו שני זוגות בצבעים שונים, כאשר הזוג הלבן נעל באירוע, כפי שנראה בסרטוניים, ואת הזוג השני תפיסו השוטרים. מכל מקום, החשוב הוא שמדובר אכן במקרים הפורנזיים שנמצאו בנעלי המשיב כדי לחזק או להחליש את ראיות התחביעה, בהינתן שמחאות הדעת עולה שהפרטיה הגנטי הוא לא של המנוח כי

שנטען, אלא של המשיב. במצב דברים זה ניתן להרהר מה מקור הדם (של המשיב) שנמצא על שתי הסוליות בנעליים שלו בביתו, ואולם בשים לב לירעת המחלוקת בין הצדדים, דומה ששאלת זו אינה מענייננו. בוודאי שאין בטעות שיכול וקרתיה בתפיסה הנעליים כדי לקבל את טענת ב"כ המשיב כי צוות החוקרים זיהם את החקירה בניסיון להפליל את המשיב "בכל מחיר" או את טענתה כי יפה הפלילה את המשיב בכך שלכלכה את נעליו בדמותו של המנוח.

24. מנגד, חוות דעת מומחה של אורית דניאל (מעבדת סימנים וחומרים בمز'פ) הנוגעת להשוואת עקבות הנעל שנמצאה בזירה מחזקת את ראיות התביעה, ואולם זאת במידה מוגבלת ביותר (א/221). מחוות הדעת עולה שנערכה השוואה בין זוג נעליים בצבע שחור ובן עיטורות בסמליל המותג "OFF-WHITE" לבין העקבות שנמצאה בזירה. מחוות הדעת עולה שקיימת התאמנה במאפיינים מסוימים בין הנעליים שנבדקו לבין העקבות. החולשה של חוות הדעת נובעת הן מהאפשרות שלא נבדקו הנעליים הנכונות, כלומר הנעליים אותן נעל המשיב באירוע, כמפורט לעיל, והן מתוצאות הבדיקה, שלפיה ההתאמנה היא ברמה בסיסית (מאפיינים מסוימים). בכל זאת מחזקת חוות הדעת את ראיות התביעה במידת מה, במובן זה שישנה ההתאמנה סוגית (למשל מבחינת דגם הנעל ומידת הנעל) בין נעל שהייתה בזירה לבין זוג נעליים אותו החזיק המשיב בביתו.

הסיכון

25. את הסיכון תיארה יפה באופן הבא: "ראיתי את הסיכון ביד של אברה, יד ימין לו, כאשר הוא הכוונה לאברה עמד ממש קרוב אליו במרקח של אפס עם הסיכון ביד ואני מיד הלכתי צעד אחרורה כדי לא להיחתר". כשנשאלה אם ראתה דם על הסיכון השיבה שלא שמה לב כי הייתה "בהלם מזה שקרה" (ב/24). בתשובה לשאלת אם היא זוכרת כיצד נראתה הסיכון, השיבה: "כן, אבל אני לא זוכרת בדיק אם היא הייתה חלקה או לא, ידית שחורה", והוסיפה שהיא לא ראתה את אותה הסיכון לפני כן. כשהוזעגו בפניה סכינים שנפתחו בדירת המשיב בעת החיפוש ביום 13.10.22 ציינה שמדובר בסכינים אותם לא ראתה בעבר "...וסcin שראיתי בעת שאברה ذكر את קנאו היא שונה, נדמה לי היא קטנה יותר ועגולה יותר. לא מה שהציג בפני" (ב/24). יפה דחתה מכל וכל את טענות המשיב שלפיהן היא זו שרכשה את הסכינים, והפנתה לכך שהרכישות נעשו באמצעות הטלפון של המשיב: "...למה דוקא מהטלפון שלו, יכולתי לעשות קניות מהטלפון שלו" (ב/24 וראו גם א/288 עמ' 130 ואילך). בהמשך, כישzion שהמשיב אמר שראתה אותה ברגע שעמך דבר מה שחור בידיה, הכחישה נחרצות ואמרה שהיא בהלם. לגרסתה "... בעזרת החפץ השחור הזה הוא ذكر את קנאו" (ב/24).

26. לטענת ב"כ המשיב רק בשלב מתקדם של החקירה אמרה יפה בפעם הראשונה שהחזיקה את הסיכון בידה. ואכן, ב-ב/24, משנשאלה האם בשלב כלשהו במהלך הערב היא החזיקה משחו שחור בידיה השיבה: "אני זוכרת כשהוא ניקה את הסיכון הוא הפעיל אותו ואני הרמתה אותו מהסתטס מהלהץ ואז הוא לicked לי את זה. והכנסיס אותו ליכס". כשנשאלה אם היא מוסרת פרט זה רק עכšíו מחשש שיימצאו טביעות אצבע שלה על הסיכון השיבה: "לא. אני זוכרת עכšíו בדיעד שהוא הפעיל את הסיכון בכוונה כדי שאני ארים אותה ואז הוא הכנסיס אותה ליכס ואז אחרי זה הוא הביא לי חיבור זהה. אבל מה שהוא אמר לפני כן שהוא טען שאינו החזקתי במהלך הערב משחו שחור אז ממש לא." DNA של המשיב שנמצא בחלק הפנימי של כס מכנסי של המשיב חזק עד מאד את גרסת יפה, והוא בבחינת "פרט מוכמן", בפרט כאשר המשיב אינו מודה בו (א/288 עמ' 12, ב/29, ב/30). נכון לעת הזז, עת לא נדרש בית המשפט לבחון את

מהימנות הגרסה וסבירותה, די בהסבר שניית על ידי יפה כדי לקבוע שאין בעובדה שמסרה בשלב מתקדם של החקירה כי נגעה בסיכון במהלך כדי לפגום במהימנות הגרסה.

27. אשר למקומות נפילת הסיכון השיבה יפה שזה היה "ביציאה של המגרש מאיפה שנכנסנו בהתחלה אז שם הוא עמד וניקה אותה ואני תוקן כדי אומרת לו למה עשית את זה וזה הוא אמר לי אל תדאגי זאת רק דקירה ברגל ואני יכול נסערת. אני זוכרת שהוא קיפל אותה ותוקן כדי שהוא קיפל אותה על הרצפה ואז הרמתי אותה בשיא תמיינותי, כן? והואלקח את זה החזק את זה והכניס את זה לכיס" (א/24). בתשובה לשאלת כיצד יתכן שהיא אינה זוכרת את גודל הסיכון אם החזקה אותה ביד, השיבה: "תකשב זה היה שנית. לא התעטקתי אליה. זה מה שאני זוכרת בשנייה הזאת. בגלל זה היא גם היתה נראית לי קטנה ביחס למה שאתם הראיתם לי" (שם).

משהו סבר ליפה שאם יימצא על הסיכון DNA או ט"א של המשיב היא "תהייה בבעיה", השיבה "אני מאמין" שימצאו את של אברה כי אני ראייתי במו עיני שהוא דבר אותו". כשנשאלת מה גרם לה באותו רגע לגעת בסיכון שלפני דקוקת ספורות שימוש לדקירת המנוח השיבה: "בוא נתחיל מזה שלא הבנתי מה מהות של מה שקרה. הוא אמר לי אל תדאגי רק דקרו אותי ברגל וידע להרגיע אותי. רגע של טמטום" (שם).

28. מחאות הדעת המרכז הרפואי לרפואה משפטית (א/293, א/292) עולה שנמצאו על גופו של המנוח פצע חתר-דקירה מצד הפנים - קדמי של ירך ימין, פצע דקירה בחלק החיצוני של ירך שמאל, פצע חתר בכף יד שמאל. נקבע כי מותו נגרם "בעקבות פצע חתר-דקירה בירך ימין שפגע בעורק הירך השטхи, והמוות נגרם במנגנון של הלם תחת-נפח". אשר לחתר ביד, נקבע שהוא "יכול להתיישב עם פצע הגנה", ככלומר ניסיון של המנוח להתוגן בפני תקיפה באמצעות חפץ חד, או במהלך שירותו על חפץ חד".

29. אשר לסוג הסיכון. חוות הדעת המקורית (א/263) כוללת תיאור של סיכון שבディעד הבהיר שאינה קשורה לתיק זה, והפיסה המתיחסת לסיכון זו הוכנסה חוות הדעת בטעות. אותה סיכון תוארה, בין היתר, כבעלת להב מושחתת ומשוננת ובעלת ידית ירקרקה. לטענתה ב"כ המשיב חוות הדעת המקורית התיחסה לאונה סיכון. ואולם, בחינה מעמיקה של חוות הדעת מעלה שלא כך היא. חוות הדעת עולה ש"פצע הדקירה נגרם בעקבות חפץ חד עם לפחות שפה אחת מושחתת", כאשר להב הסיכון שהועברה לבדיקה "יכולת הייתה לגרום להיווצרות הפצעים שנמצאו". מהאמור עולה שאין במקרה חוות הדעת כל אזכור לקיומה של שפה "משוננת", ומכאן חוות הדעת אינה מתיחסת לסיכון בעלת הלוב המשwon והידית הירקרקה הקשורה, כאמור, לתיק אחר. חוות דעת מתוקנת נשלחה ביום 22.12.2022 בעקבות הדיון שנערך לפני, וניתן לראות שמלבד השמטה הפסקה המתיחסת לסיכון המשwon, אין בה כל שינוי (א/293).

למען הסר ספק ועל מנת להפיג כל אפשרות לטעות, נעתרתי לבקשת הגנה לשלו את הסיכון עצמה לעורכת חוות הדעת (ההחלטה מיום 6.2.2023). מהבהרה שהתקבלה מד"ר פורמן ביום 19.2.2023 עולה שהסיכון שנבדק, נושא מס' מוגג משטרתי 1022391, הוא בעלת להב מתקפל, כאשר הלהב תואר כמתכת, "עם קצה מחודד ושני צידי סיכון מושחזים... ומהחוד הוא נראה מתרחב בהדרגה". ככלומר - שום אזכור להב משwon. מסקנת חוות הדעת היא ש"בדיקה הסיכון המתוארת ומהשוואה לפציעות בגופו של המנוח - סיכון זו יכולה להיות לגרום לפצעים בגופו של המנוח". די בכך כדי לקבוע כי הסיכון מהוות חיזוק ממשוערי לראיות הנסיבות, בהינתן ממצאים DNA המשיב והמנוח על

ידית האחיזה של הסכין, DNA של המנוח על להב הסכין, והעדר מצא DNA של יפה על הסכין (א/262, א/136). ראה זו חזקה באופן מיוחד גרסת המשיב שלפיה כלל לא נגע בסכין, לא הסתווב עם סכין, לא ראה את המנוח פצעו (ובגרסה אחרת - ראה שיורד לו דם אבל לא טען שנגע בו בצורה כלשה). מעבר לכך, ובניגוד לטענתה ב"כ המשיב, מיקום סימני הדקירה בירק ימין ובירק שמאל, שאחת מהן (ירק ימין) גרמה למוותו של המנוח, מתיחסים עם גרסתה של יפה, שתיארה את המשיב מכיה את המנוח ברגלו, بما שנראה לה כמו "בוקסים".

30. אין חולק על כך שבזירות הרצח נתפסו חפצים רבים אחרים, כגון שברי זכוכית, סכין נוספת נעוצה בעץ בכיביש הוגש לבניינים מערביות למגרש, סכין נוספת במאגרש החניה הסמור (א/253). בחווית דעתה אישרה ד"ר פורמן, בתשובה לשאלת נשאלתה בקשר לאפשרות שהחפצים נגרמו משברי זכוכית, כי ישנה אפשרות לכך. בהינתן ה"יש" הראייתי, הרי שטענות ב"כ המשיב בנוגע לאפשרות שהמנוח נדקר דווקא משברי זכוכית מוקמן להתרברר אף הן במסגרת התיק העיקרי. כל שאכל לומר בשלה זה הוא שלא מצאתי כל תמייה ראייתית לכך שהמנוח נפגע דווקא משברי זכוכית, וכאשר מנגד ראיות למצביע לכך שנעשה במהלך הרצח שימוש דווקא בסכין, שבאורח פלא נמצאה בהמשך בبيתו של המשיב.

31. עוד יש לציין כי הסכין נתפסה בبيתו של המשיב כשהיא מוחבאת מתחתית ארון הבגדים של המשיב. בחדר נמצא עוד ארבע סכינים מאותו סוג ובאותו צבע, שלוש מהן עטופות בניילון, ואחת לא הייתה עטופה. רס"ב יפתח ציון בדוח הפעולה שערך שהוא הבחן בכתם בצבע אדום על הסכין, ועל כן הכניסה למעטפה משטרתית סגורה (א/203).

32. טרם שנעבור לבחון את גרסת המשיב, אתיחס לטענתה ב"כ המשיב שניסתה להציג על "מניע" של יפה לרצח, נוכח יחסיה המעורערים עם המנוח, כעולה מшибות הטלפון ביניהם בימים שקדמו לרצח. ואולם, כבר נקבע לא אחת של מנת להוכיח כריסטום בראיותلقאה, לא די בהצבעה או בהצגת מניע אפשרי, "אלא יש להראות כי הראיות המפלילות הן משלולות יסוד או כי הסטיוריות הן מהותיות וגולויות לעין" [בש"פ 8869/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 32 (29.11.2016)]. כפי שראינו עד כה, ועוד נראה בהמשך, מצב הראיות בענייננו שונה בתכלית.

गרסת המשיב

33. בניגוד לטענותיו כיום, הרוי שבשתי הקיימות הראשונות לא טען המשיב שיפה היא הרוצחת. בחקירה הראשונה (ביום 6.10.2022, בו נחקרה לראשונה גם יפה עצמה), הגדר המשיב את יפה כ"בחורה טובה" והכחיש שאירוע אירוע חריג במהלך הערב (ב/26). בחקירה השנייה (12.10.2022), לאחר שומר תחילת על זכות השתקה, אישר שהוא יפה היום כל הזמן ביחיד, אישר ששניהם עזבו את המגרש לאחר שפגשו את המנוח, זאת מבלי שטען שיפה פגעה במנוח.

רק בחקירה השלישייה, לאחר שהובילו לו שיפה הפלילה אותו, שינה המשיב גישה, הפליל את יפה, צמצם את עצמת הקשר ביניהם ואף הכפיש אותה. אך, טען תחילת המשיב בחקירה הראשונה שהוא יפה בני זוג מזהה כשנתיים וחצי, בדיקן כפי שעולה מגרסתה של יפה. זאת, בעוד שבגרסתו השלישייה מסר שהקשר ביניהם היה "פתוח" ו"לא רציני", ואף ציין שהמנוח קינא שיפה בזוגיות עם המשיב, אולם זה לא הפריע לו. ובדוגמה אחרת, בחקירה מיום

24.10.2022 (ב/29 ש' 123) אמר המשיב בפעם הראשונה שכاصر הסתווב לכוננה של יפה, לאחר שיצא מהמגרש, ראה שהוא לה מהו שchor בידים, אולם לא ידע לומר מה. את גרסתו זו שינה בחקירתו מיום 25.10.2022, אז טען שלא ידוע לו שהוא או יפה החזיקו מהו בידם כשהעשו דרכם מהמגרש לבתו. בחקירה זו טען לראשונה ש"אם קרה משהו לקנאו, זו רק היא יכולה להיות... אבל אני לא ראיתי מה היא עשתה במגרש" (ב/30 ש' 84). כמובן, גם לגרסה המשיב הוא לא ראה את יפה דזקרת את המנווח, כאשר מנגד תיארה יפה לפטר פרטם כיצד המשיב ذكر את המנווח, ואף תיארה מה נעשה בסכין לאחר הדקירות, באופן שנתמך על ידי ממצאי DNA בכיס מכנסיו של המשיב.

34. על הביעתיות, חוסר העקביות, שינוי הגרסה וה坦אמת התשובות לשאלות שנשאל, ניתן ללמידה מקטע בחקירת המשיב מיום 25.10.2022 (א/288). כך, כאשר הוצגה למשיב תמונה מהפיזציה הכחיש שרואים בה אותו ואת יפה, ואולם בהמשך חזר בו והודה שהם אלו שנראים בתמונה (עמ' 69, 70, עמ' 71 ש' 5-6). בהמשך אישר המשיב שהוא יפה נראה נראים מתוווכחים (עמ' 72 ש' 4). כן אישר המשיב את תיאור החוקר כי בסרטון נראה שיפה מנעה ממנה לחזור למגרש והוא נראה מעיף לה את היד והולך לכיוון המגרש, זאת בניגוד מוחלט לגרסתו הראשונה שכاصر יצא מהמגרש לא חזר לשם יותר (עמ' 72 ש' 18-28). לדבריו: "אני הייתי בטוח שלא חזרתי" (ש' 30-32), ובהמשך אומר באופן מפתיע: "ראיתי את המקרה.... כי אם חזרתי בטח ראיתי את המקרה הזה... יצאתי לעזור לו... והיא תפסה אותי" (עמ' 73 ש' 1-7). גם בהמשך חזר המשיב ואמר שהוא מנסה לחזור למגרש כדי לעזור לו (עמ' 74 ש' 19-23), זאת יש לזכור בניגוד לגרסתו המקורית שלפייה לא חזר למגרש ועצב את המנווח כשהוא "חי ובריא", כאשר כלל לא ראה שהוא נפצע או זקוק לעזרה. כשנשאל האם הסיק מהצילום או נזכר בהזה כתעת, הנahan בחיבור כי נזכר בהזה (עמ' 75 ש' 21-39), אולם בהמשך שוב סתר את עצמו כשם אמר: "אני לא זכר את זה בכלל" (עמ' 76 ש' 8, 14), וגם: "אבל אני, ממש לא זכר שראיתי אותו, עם דם, או מה שהוא. אני עצבתי את המגרש, בכוונה, כי טוביה שיש...." (עמ' 77 ש' 2-4). בשלב כלשהו מצין בפניו החוקר שלאורך כל חקירותיו מסר שכשיצא מהמגרש כבר לא חזר לשם וכשעצב, המנווח היה "חי", בريا, ושלם. ללא כל פגיעה" (עמ' 79 ש' 1-12) והמשיב מאשר זאת (ש' 13, 17). בהמשך החוקר אומר לו שהוא ממצא שכן הוא משתמש במילים "יכול להיות" (עמ' 79, 80), ואילו המשיב שב וטוען שיפה ذקרה את המנווח (ש' 11-12). בהמשך, כשהמשיב אומר שהוא אינו זכר מודיע חזר (עמ' 81 ש' 8) החוקר מטיח בו שהדבר היחיד שהחיזרו למגרש זו השkeit עם השתייה החירפית אותה לא רצה להשאיר במגרש, כפי שעולה ממצולמות האבטחה וمعدותה של יפה, מה גם שהשkeit נמצאה אצל בית (עמ' 81 ש' 29-39). בתגובה עונה המשיב שהוא לא רצה את המנווח או שחרר בשביל השתייה (עמ' 82 ש' 2-11).

בחקירתו השנייה מסר המשיב שכاصر יפה והוא עזבו את המגרש, ראה שירד למנווח קצת דם מהיד, אולם לא הסביר את הסיבה לכך. בחקירתו השלישית, טען שכاصر הוא יפה עזבו את המגרש, המנווח נראה בסדר גמור וצדע לכון ביתו, ובניגוד לדבריו בחקירה השנייה, הפעם שלל שלמן ירד דם.

35. תמייה נוספת בדברי המשיב נועצה בכך שבחקירה מיום 18.10.2022 אמר שאת הגרסה "האמתית" שלו לרצח ימסור רק בבית המשפט. מאמרה זו ניתן ללמוד שהיה למשיב מידע בקשר לרצח, אותו לא רצה למסור לחוקרים, גרסה שנייה מתוישבת עם טענת תום לב והעדר מעורבות ברצח.

36. בחקירה מיום 25.10.2022 טען המשיב לראשונה שיפה "אהבת סכינים" ואף ذקרה את עצמה בעבר. יפה

הכחישה שהיא מתעסקת עם סכינים. מנגד, אישרה שבתקופות שונות בעבר חתכה את עצמה עם סכיני גילוח, אולם לדבריה זה "נשכח מזמן" (ב/25 ש' 20). ואכן, מפריקת מכשיר הטלפון הניד של המchip עולה כי ביום 21.2.2022 הוזמנו באמצעות חמשה סכינים זהות לאלו שנתפסו אצלן במהלך החיפוש וביום 31.8.2022 סcin נספה (א/172). לטענת המchip יפה היא זו שהזמיןה סכינים באמצעות הטלפון שלו, אולם הוא לא ידע למסור מידע הקיים בשתתי הנסיבות דוקא במכשיר שלו. אין חולק על כך שהמשיב השתמש בכרטיס האשראי של יפה, אולם בשתי הנסיבות מצוינים פרטיים המלאים של המשיב, לרבות שמו וכתובתו. מעבר לכך, מהشيخ הטלפונית בין יפה לבין המשיב עולה באופן ברור שהמשיב נהג לשאת עמו סcin, כאשר מנגד אין כל ראייה לכך שיפה נשאה סכינים בכלל, בוודאי שלא בעת האחראונה. כך, בחקירה מיום 24.10.2022 הכחיש המשיב שאי פעם הסתובב עם סcin עליון, אולם לאחר שהושמעה לו החקירה (א/165) ממנה עולה שהוא מסתובב עם סcin יפנית לטענותו לצורך הגנה עצמית, שינה את גרסתו ואמר שאינו זוכר.

37. אף הסבריו של המשיב להימצאות הריאות הפורניזיות על חיפוי תמורה, ולמעשה בשלב החקירה המשיב לא סיפק תשובה טובות להימצאותן, למעט טענה כי יפה היא זו ש"העבירה" את הריאות לבגדי לאחר שפשט את מכנסי והLEN לשירותם. כאשר אמר לו החקיר ש"רק אדם שדוקר... יכול, לקבול, שפרץ של דם של הקורבן", הנהן המשיב את ראשו בחיבוב, ובהמשך הכחיש קשר לאירוע הרצח (ב/31, א/288 עמ' 36). בחקירהו الأخيرة שמר המשיב על שתיקה, שאף היא אינה מתישבת עם טענת חופות.

38. על אף שאנחנו מצוים בשלב בוחנת הריאות באופן לכוארי בלבד, ניתן לראות כבר עתה למצרא תשובה המשיב בחקירות השונות, כי הן סתוות, לא עקבות, מבולבולות, לא סבירות, משתנות בהתאם לראיות המוצגות בפנינו, ובחולקן הן מסקנות בלתי מבוססות שאף סותרות ראיות אובייקטיביות, ובכלל זה את הריאות הפורניזיות. לשם ההמחשה, נזהור לתשובות המשיב בחקירה מיום 25.10.2022 (א/288):

כאשר עומת המשיב עם ממצאים פורניזים שנמצאו על מכנסי, אותם לבש במהלך האירוע, שבוחר על משפט שאמר לאור כל החקירהו: "אני לא יודע מה אתם, אני לא קשור لها. אני לא קשור עוד פעם, לרוץ זהה, שאטם מדברים עליו" (עמ' 22-23). בהמשך, כאשר צוין בפניו שלאחר בדיקות המעבדה הביוולוגיות נמצא שעל המכנסים שלו יש דם של המנוח וכי המשמעות היא שהמשיב ذكر את המנוח, השיב: "לא. אני לא ذكرתי אותו" (עמ' 24 ש' 27), ושב וטען כי היחידה שהקשרה לכל זה היא יפה, המנסה להפלילו (ש' 30-35). כאשר שבים החוקרים ומעמתים את המשיב עם העובדה שכתמי הדם על מכנסי הם של המנוח, הוא משב: "אני לא קשור لها... אני יצאתי לצחצח, אי אפשר לדעת מה היא עשתה בתוך החדר" (ש' 22-23), כשכוונתו היא שיפה העבירה את כתמי הדם למכנסי לאחר שזרק את בגדיו על המיטה לפני שנכנס לשירותים. כשהציגו לו החוקרים שוב את הכתמים על המכנסים והבהירו לו שהוא נצפה בצילמות האבטחה לבוש במועד הרלבנטי באותו בגדים, השיב: "כתמים לא מוכחים מהם, רצח..." (עמ' 32) בהמשך שב ווחר על כך שיפה נשarra בחדר "היא עשתה כל מני דברים בחדר" (עמ' 35 ש' 4, 12), משום שהמנוח איים עליו "והיא שמרה לו טינה" (עמ' 35 ש' 18-29). המשיב שב והכחיש מעורבות באירוע גם כשותם אמר לו ש"רק אדם שדוקר... יכול, לקבול, שפרץ של דם, של הקורבן" (עמ' 36 ש' 4-3, 12).

משנשאל פעם נוספת כיצד מסתדרת גרסתו לפיה עזב את המגרש כשהמנוח היה "חי, בריא ושלם" עם העובדה

שדמות של המנוח הגיע למכנסיו, השיב: "כנראה אני נתתי, אני, יכול אהם, נתן לה, שאני הרמתתי את הסכינים.... כנראה היה עלייה, אחד מהם אהם, דם, או טפוף על הבגדים" (עמ' 39 ש' 9-21). בהמשך שוב מעלה השערות ואומר שי' יכול להיות היא נתנה לו אוטם בידיהם, בזמן שאני הימי בבית" (עמ' 40 ש' 9-10). ובהמשך טען שיפה "התנהגה כמו רוצחת.... מעלימה ראיות אחרת, לא משaira עקבות" (ש' 31-32).

39. משהוזגו לו סכינים שנתפסו אצלו בחדר, טען שיפה החזיקה כמה סכינים לפני כן, כאשר לדבריו כשביצרו אותה "לקחתי שמתי אותם במכירה" (עמ' 47 ש' 25-26). לאחר שעומת עם העובדה שלו אחת מהן נמצא דם המנוח (עמ' 49 ש' 20-22) אמר "בטח היא ذקרה אותו עם סכין אחד... אחד מהסכינים" (עמ' 51 ש' 8-9) וכשנאמר לו שלו אלה שהיו ארודים לא נמצא דם המנוח (עמ' 51 ש' 28-39) נזכר לומר שהיא ניקתה אותו, היא ביקשה מגבונים באוטם לילה" (עמ' 52 ש' 12-13, 25). כשהצווין בפניו שבhiposh נוסף בביתו נמצאה סכין נוספת חמישית בין בגדיו בארון הבגדים (עמ' 54 ש' 1-5) טען "יכול להיות, בזמן שהיא הביאה לי את זה, אני שמתי את זה שמה, אני לא יודע מה..." (עמ' 21-22). במאמר מוסגר אציג שהסיבה ל"קפיצות" הגדלות בין מספר השורה בה מופיעעה השאלה לבין מספר השורה בה מופיעעה התשובה היא שהמשיב הרבה לשתק, לעיתים שתיקות ארוכות, הנהן בראשו, לא השיב עניינית עד שבסוףו של דבר מסר את תשובתו.

40. בהמשך סתר המשיב את עצמו ואמר "... או שהיא החביאה את הסכין שמה" (עמ' 55 ש' 18-19). וכן אמר "תבדקו טוב... כנראה שהטבעות אצבעות שלה, שמה" (עמ' 55 ש' 21-22). בנגדו להסתיגותו של המשיב מריאות מדיעות, עתה ביקש לסגור עליהם. כאשר נשאל מפורשות על כך שהסכין הספציפית נמצאה, בيتهاו שלו, בארון שלו, ושבבדיקות מעבدهה נמצא על להב הסcin דם המנוח כאשר המשמעות היא שהמנוח נרצח עם אותה סcin, אמר "יופי כל הכאב לכם, שמצאתם את האבידה" (עמ' 56 ש' 24-33) והוסיף שלפי טביעות אצבע "אתם יכולים לראות... לפי המדע שאתם מאמינים... מצבע עלייה ולא עלי" (עמ' 57 ש' 2-22). משנשאל אם הוא בטוח שהטבעות הן שלו ולא שלו, השיב "כי היא ذקרה אותן. מין הסתום.... רק שתינו יוצאים, והוא מאחוריו באה, אז מי ذкар אותן? ... היא ذקרה אותן" (עמ' 57 ש' 29-34).

41. המשיב הרבה להכחיש את המיחס לו גם בעניינים צדדיים, כמו למשל את העובדות המגבשות נגדו עבירה באישום השני (שכניםינו נתון במחלוקת). תחילת הכחיש המשיב שאים על יפה וטען שהוא שקרנית (א/288 עמ' 142, עמ' 134 ש' 20-13), ואף "נשבע בספר תורה שהוא משקרת" (ש' 26). משהוזג לו מסמן נוסף המתעד זאת, שאינו קשור ליפה, תחילת שתק, ובהמשך הודה שאכן אמר את הדברים (עמ' 143 ש' 38, עמ' 144 ש' 1-17).

42. גם הטענות בדבר נסיבות מעצרו של המשיב, ובכלל זה שנעוצר לאחר מיזמתו לתחנת המשטרה לאחר שיפה נעזרה, דין להבהיר בהליך העיקרי, והן אין משפיעות על עצמת הראיות הקיימות נגדו בשלב זה. בכלל זה יש לדחות אף את טענת ההגנה שהמשיב לא נועץ בעורך דין לפני חקירתו הראשונה, שכן טענה זו עומדת בסתריה לטופס הודיעה על זכויות טרם חקירה מיום 6.10.2022, עליו חתום המשיב, ממנו עולה כי הוא התייעץ בשעה 09:40 עם עורך דין ששמו צוין בטופס, כאשר החקירה החלה בשעה 10:20 (ב/26).

43. לטענת ב"כ המשיב התנהגו של המשיב לאחר עיכובה של יפה לתחנת המשטרה מעידה על חפותו, זאת מן

הטעם שכלל שרצה לשבש את החקירה או להקשות על גילוי חלקו באירוע, היה מנצל את הזמן שלאחר עיכובה של יפה לצורך העלמת ראיות (מכנסיו, נעליו, הסcin). טענה זו אין כדי לקבל. הסבר אפשרי להתנהלות המשיב היא שעובר לאירוע שתה אלכוהול וכן לדעת עד כמה היה פיכח לאחר שבתו ועד כמה חשב על משמעות שמירת החפצים המפליליים בבתו. הסבר אפשרי נוספת הוא שהמשיב לא שם לב שניתזו כתמי דם על בגדי או על הסcin. מכל מקום דין של אפשרות אלו, ואולי גם אפשרות נוספת, להתרבר בנסיבות ההליך העיקרי. החשוב בשלב זה של ההליך הוא שתהא הסיבה להתנהלות המשיב לאחר האירוע אשר תהא, הרו שהיא אינה משנה את העובדה שבפועל הפריטים נמצאו, כשליהם ממצאים פורנזיים ממשמעותיים.

.44. **חיזוק נוסף לריאות הتبיעה** היא שתיקתו של המשיב בחלקים שונים של חקירותיו. לא פעם בחור המשיב לשומר על שתיקה, ובפרט בחקירתה الأخيرة בה נוכח לדעת שהראות "סגורות עליו". שתיקת נאשם יכולה להיות חיזוק לריאות הتبיעה בהליך העיקרי, ומכאן שיש בה משום חיזוק גם בשלב הנוכחי של ראיות לכאורה.

.45. אף עדויות הロー של המשיב אינן מסייעות לו בrama הלאורית. לטענת אמו של המשיב הוא כלל לא יצא מהבית באותו ערב (ב/18), ולטענת אביו הוא לא הגיע הביתה עם בחורה (ב/19). ואולם, לאור גרסת המשיב שלא הכחש שהוא בMagnitude ולא הכחש ש חוזר הביתה עם יפה, דומה שמדובר בנסיבות מגוננות (וראו גם דברי יפה בחקירתה ב/25).

תיאורית הקונספירציה

.46. ב"כ המשיב טענה שלל טענות "קונספירציה" ו"זיהום חקירה" מכון על ידי החוקרים, שהלкам הזכרו מוקדם יותר, זאת על אף שהודתה שאין בידה הסבר למוטיבציה החוקרים להפליל את המשיב. ואולם, דומה שכאשר ירדה מהפרק הטענה המרכזית של "לכלור" נעל המשיב שנטפסו בביתו בדמותו של המנוח, דין של יתר הטענות להתרבר בנסיבות התקף העיקרי, לרבות טענת המשיב כי יפה "שתלה" ראיות נגדו על הסcin ועל מכנסיו. כשהוזעגו ליפה טענות המשיב, לרבות שהיא השתילה את הריאות המפליליות בחדרו, כולל דם המנוח על בגדי, והסתרת הסcin שבאמצעותה בוצעה דקירה, השיבה: "וואו, אני לא יודעת[ת] אם לצחוק או לבכות בחו". אך הייתה אמרה לעשות את זה להשתיל ראיות נגדו, דם על בגדים שלו? זו באמת... יש מצב לעוד עימות אותו?" (ב/24). בשלב זה כל שניתן לומר הוא שטענת המשיב לפיה הוא כלל לא נגע בסcin אינה סבירה בשם לב לקיומו של DNA שלו והעדר DNA של יפה על הסcin. ככל שיפה "ניקתה" את הסcin, סביר שהוא נמחק גם סימני הדם של המשיב ושל המנוח.

מחדי חקירה

.47. חלק מטעוני ההגנה נגעו לקיום של מחדי חקירה, למשל אי בדיקת סcin עם להב משון שהיתה נעוצה בעץ על כביש החניה מצפון לשער היציאה המערבי של המגרש (א/253)._CIDOU, ככל, שאלת המשקל שיש לייחס למחדי חקירה הנטענים, מוקמה להתרבר בפני המותב הדן בתיק העיקרי [בש"פ 5201/15 בסקילה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.8.2015)]. מכל מקום די בסcin שנטפסה כדי לחזק באופן ממש את ריאות הتبיעה, בשם לב יתר הממצאים

הפורנזים שנמצאו בMagnitude במקום בו בוצעה הרצחה. מחדל נוסף אליו שהוזכר במהלך הדיון הוא אי חקירותו של שכן, שמדובר עליה שראה את הרצחה עצמה (א/240, א/241). אותו שכן יצר קשר עם המשטרה בצהרים שלאחר ליל הרצחה, מסר שראה את התרחשויות, אולם ביקש להישאר אנונימי לבקשת דודתו שביקשה ממנו "לא להסתבר". לא ברור אילו מאמצאים נעשו על ידי צוות החוקרים על מנת לשכנע את אותו שכן למסור הוועדה גלויה, אולם גם אם היה מוסר הוועדה ברוח הדברים שמסר באופן אנונימי, הרי שגורסתו הייתה תומכת בגרסת יפה ולא בגרסת המשיב.

הפן המשפטי - סעיף העבירה

48. בפן המשפטי - נטען על ידי ההגנה שלכל היותר ניתן לייחס למשיב עבירה של המתה בנסיבות דעת ולא רצח באדישות, זאת בהתחשב במספר הדקירות ומיקומן בירכיו של המנוח (דקירה אחת בכל רגל), באופן שיכל לבסס לכל היותר כוונה לפצע את המנוח ולא להרגו; פצע בידו של המנוח שהוגדר בחומר הדעת כפצע המלמד על התגוננות, ומכאן שבין השנים התפתחה תגרה; העדר תכנון מוקדם כפי שניתן ללמידה מזרת האירוע - מקום חשוף; העובדה שהן המשיב הן יפה והן המנוח שתו אלכוהול בכמות לא מבוטלת עברו לאירוע הדקירה.

תחילה, ועל מנת להעמיד דברים על דיויקם, אשוב ואציג שמחאות הדעת לא מייחסת למשיב ולמנוח "הדיםות" במשמעותם, וכל שצווינה בה הוא ש"פצע החתק בכך יד שמאל גם נגרם מהפץ חד, יכול להתייחס עם 'פצע הגנה', ככלומר נסיכון של המנוח להתגונן בפני תקיפה באמצעות חפץ חד, או במהלך מאבק על שליטה בחפץ חד" (א/293). אשר לעומת ה"ಚכורת" של השניים, תיאר רס"מ אלעד גורנו בדיון הפעולה שערק "שאברה נראתה בגילופין והיה לו ריח חזק של אלכוהול لكن הרגעית את המצב וביקשתי ממנו להרצע", בעוד שלא נמצא כתוב תיאור דומה או קרוב לו בקשר למצבה של יפה, שלאחר שעוכבה נסעה עם השוטרים לתחנה (א/82).

49. אשר לעבירה המדייקת בה יורשע המשיב, לא מצאתי לקבוע מסמורות בשלב זה של הדיון, והקביעה בעניין זה שומרה למוטב שידון בתיק העיקרי, שבשונה מהסקירה הגולמית הנדרשת בשלב זה של ההליך, יתן דעתו לכל הראות שיזכרו לו, בשילוב העדויות שיישמוו בפניו. בחלוקת אגוז אציג שהatzidot של המשיב בסיכון מעוד ודקירת המנוח יותר מפעם אחת, יכול ויצויבו בהמשך על כוונתו של המשיב לא "risk" להכאיב למנוח או להעביר לו מסר, אלא שהמשיב פעל בשווון נפש לגבי האפשרות שהדקירות יגרמו למוות המנוח. מעשי המשיב, הגעתו למקום עם סיכון והשימוש שנעשה בה, לרבות עצמת הדקירות, שמחאות הדעת עולה שאחת מהן הגיעה לעורק הפמורלי השטחי של המנוח וקטעה אותו כמעט לחולוין (א/263), משקפים זלזול בוטה בחו"ל אדם, ואינם מתיחסים עם הניסיון לייחס לו יסוד נPsi מסוג "קלות דעת", המשקף תקווה להצליח למנוע את התוצאה הקטלנית. המשיב נהג לכואורה בתקופות ובאלימיות לפני המנוח, שנאלץ להתגונן מפני ידיים חשופות, כאשר יכול שגם מצב השכירות של המנוח, לו היה המשיב מודע לפחות במקרה כללים עקב שהייתם המשותפת בפיצואה עובר לאירוע, תרם את תרומתו להatta בתגובה של המנוח למעשי הדקירה [ראו והשוו: ע"פ 1464/21 קפוסטין נ' מדינת ישראל (11.9.2022), בו הורשע הנאשם בעבירה של רצח באדישות בנסיבות בהן תקף את אמו בכל חלק גופה, בין היתר תוך שימוש בחפצים שונים, ובכך גרם למוותה. בשונה מההקרה שלפנינו מספר המכות היה אמן גדול יותר, אולם לא נטען כי אותו נאם השתמש בסיכון].

עבירות האiomים

למן הסדר הטוב, גם שאין מדובר בעבירה המרכזית, וגם שהצדדים לא הتمקדמו בעבירה זו, מצאת שיש ראיות לכואורה גם לביצועה של עבירה זו. הראיות המרכזיות הן מסמך שב"ס (א/65) ממנו עולה שהמשיב צעק לעבריפה בעודם עצורים בוחנת פתח תקווה בתאים נפרדים: "בגללך אני פה בת זונה את תשלמי על זה", וכן הודהת המשיב בעימות שאכן אמר את הדברים (א/288 עמ' 144 ש' 1-17).

סוף דבר

נוכח כל האמור מצאת כי המבקרת הציגה מארג ראייתי איתן, העומד באמונות המידה הדרושים לשלב זה של ההליך, ומכאן שקיימות ראיות לכואורה להוכיחת אשמת המשיב. בטיעוניה העלתה ב"כ המשיב ספקות וטענות חלופיות כדי להפריך את המארג הראייתי שהוצג, תוך שהטילה דווי בחלוקת מהראיות שהוצעו, אולם, גם בעניין זה לא נותר אלא להפנות לכללים שננקבעו בפסקה, שלפייהם יקבע כرسום בראיות המבוסס על מהימנות העדות רק באופןם מקרים בהם "חוסר מהימנות" זועק מן הראה ונוטל ממנה לחולוטן את כוחה בתור שכזאת" [בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (21.9.2020)]. לא זה המקירה שלפנינו.

ניתנה היום, י"ג אייר תשפ"ג, 04 Mai 2023, בנסיבות הצדדים.